

то распорѣтъ отъ срѣдѣтъ на горниѣтъ брънѣ да ся спуща камѣ кѣтеве-ты. *Л. Д. 1874 р. 59.* Ода-та му на кинжалѣ (настѣкѣ) вмѣ-
кнѣ ся въ всички кѣтица изъ широкаѣтъ дръжливѣ та му разнесе име-
то на всѣдѣ. *Л. Д. 1875 р. 54. (син. кѣшѣ, кѣшѣ).* 2) уголѣ между
стѣной и очагомѣ (*М. р. 534: kât, jedna strana kuhinje; obično je
ognjište ukraj jednoga zida u kuhinji; ta koja strana od ognjišta des-
no ili lijevo zove se kât; В: Кѣтъ—огнище*): Ката вечерѣ той, майче ле,
На кѣт-отѣ тешко заспиватѣ. *М. 475.* Куѣата мете, катотѣ не мете,
На среде куѣа буннице бере. *В. 327.* А свежѣрво магариче! Распраѣи
ми кѣтица-та, Оти дойдѣтъ добро въ куки. *М. 265.*

Кѣхче у Раковскаго, см. подѣ кѣтъ с. м.

Кѣшей с. м. кроха (*Brocken.*). *Ц. кусокѣ. Бол.*

Кѣща с. ж. 1) домѣ: Кѣща безѣ жена са не врьти. *Кп. 73.*
Нови смо кѣщи градили. *Д. S. 7, 46.* Кога-то отѣ една коща единѣ
или двамина отидатѣ на гостиѣ на друга коща (тяхна роднина), така
праздни не ходятѣ, а зиматѣ, та напълниватѣ една чотра съ вино,
зиматѣ единѣ колакѣ (хлѣбѣ). *Ч. 109.* Въ нѣкоторыѣ соединеніяхѣ съ
предлогами примим. форму **Кѣщи** (*Ц. р. 144*): Я лягаѣ, Дудо, лягаѣ
Сред кѣщи сред прагови-ти. *Д. 26, 65—66.* Като си влязохѣ вовѣ кѣ-
щи, Та па си видяхѣ Калина. *М. 130.* Аз ѣща да легнѣ под порти,
А ти ся въ кѣщи заключи. *Д. 35, 77—79. ум. Кѣщица, Кѣщич-*
ка с. ж. домикѣ: Утренни-ты златни зарѣ на исходящѣто слѣнце ся
распеливатѣ по малкѣ една скромнѣ кѣщица. *Л. Д. 1870 р. 131.* Ка-
мени му бели дворови, Че шимширени му кѣщици. *Д. 49, 30—31.*
Цѣло-то зданіѣ тука е изградѣно отѣ дърво, прилично на швейцар-
ски-те дървени, кѣщички. *Л. Д. 1874 р. 234. собир. мн. Кѣщѣя дома:*
Вѣли-тѣ и нови кѣща на Орханіѣ сѣ струпани на купѣ. *Л. Д. 1876*
р. 133. Отѣ сега за него са затворѣны сичкытѣ първи кѣщѣя. *Э. Г.*
20. 2) названіѣ мѣста, гдѣ лемѣтъ прикрѣплѣнѣ къ оси плуга: На дол-
наѣ же чѣртѣ пльзицы, коя е теглина надѣсно, на върха ѣ забито е
желѣзо, кое има видѣ триггла, а на лѣвѣ му странѣ издадѣно е мѣсто,
въ кое ся заклѣща пльзица, то желѣзо ся зѣвѣ ѣмѣтъ—лемѣтъ, а мѣ-
сто, дѣ ся заклѣща пльзица, зѣвѣ ся кѣща. *Пк. 50.*

Кѣщенѣ пр. домашній: Кѣщица-та индустрия между Бѣлгари-
те. *Л. Д. 1874 р. 239.* Кѣщици свѣтъници. *Л. Д. 1875 р. 158.* **Кѣщ-**
ни-тѣ с. мн. домашніѣ: Много са възчуди, като не излезе никой отѣ
кѣщици-тѣ му. *Л. Д. 1875 р. 151. (син. домашенѣ).*

Кѣщникѣ с. м. домоводѣ, **Кѣщница** с. ж. домоводка: Влѣзѣ
въ кѣщаѣтъ на единѣ селянинѣ ѣ щѣтъ познаѣшь, какѣвъ кѣщникѣ
е. *Л. Д. 1871 р. 231.* Отѣвѣнѣ кихая имѣтъ одного другаго, кого зѣ-